

פרשת בראשית - מחר חודש

מנגן אחד ניגן לפני רבי חנוך. אמר הרבי: גם ניגונים שמזקינים אובד טעמם. לפנים, כשהיו מנגנים את הניגון הזה אצל רבי בונם, היה מרומם את ליבנו. עכשו אבד באמת, ומן הצורך הוא להצטייד הרבה ולהתכונן לימי הזקנה. אנו מתפללים: "אל תשל כי אז נאבד הטעם, אולם לפעמים הרי הוא-הוא הטוב. כי כשאני רואה שלאחר שעשיה הרבה אינני כלום, הריני צריך לשוב ולהתחיל לעבוד מחדש. ועל ה' נאמר: "המחדש ב מעשה בראשית".

ר' חנוך מאלכסנדר, מתוך אור הגנוז – מרטין בובר.

שעור פרשת שבוע: עפר שלומי

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
4.59	זמן תפילין /טלית	16.48	הדלקת נרות
8.36	סוף זמן ק"ש	16.55 ב'	מנחה א' 14.00
17.02←17.06	שקיעה		
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.50	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.24	צאת הכוכבים	13.30	מנחה א'
20.10	ערבית	16.30	מנחה ב'
		16.50	מסיבת חתנים
7.30	שחרית נוער	17.43	צאת השבת

אחות תורנית במרפאה – דורית רידר

ש ב ת
ש ל ו מ

בראשית - קריאת הצולף והאדם

פרשת בראשית מחזירה אותנו אל התחלת ההתחלות, אל הראשית, אל ה'איני' שקדם ל'יש'. האדם מופיע בבריאה בסוף, זמן קצר לפני כניסת השבת הראשונה, אז נוצר, אז נצטווה, אז חטא, ואז הספיק להיות מגורש מגן עדן הקדום.

מה מייחד את האדם?

כמובן שהמענה לשאלה זו, הוא רחב ואין מי שיכול לתאר את מלוא רוחב ועומק העניין, אבל אנו ננסה להצטמצם 'רק' בהגדרה המייחדת את האדם כמי שנברא 'בצלם א-לקים':

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם.

מה הוא 'הצלם'? מה עניינו?

הרמב"ם בספרו מורה הנבוכים דוחה כמובן לחלוטין את התפיסה המגשימה, והוא מפרש את עניין הצלם בשכל שניתן לאדם:

אמנם צלם הוא נופל על הצורה הטבעית, ר"ל על הענין אשר בו נתעצם הדבר והיה מה שהוא, והוא אמתתו, מאשר הוא הנמצא ההוא אשר הענין ההוא באדם, הוא אשר בעבורו תהיה ההשגה האנושית. ומפני ההשגה הזאת השכלית נאמר בו, בצלם אלהים ברא אותו. ולכן נאמר צלמם תבזה, כי הבזיון דבק בנפש אשר היא הצורה המינית, לא לתכונת האיברים ותארם. . ונראה באדם מפני זה הענין, ר"ל מפני השכל האלהי המדובק בו, שהוא בצלם אלהים ובדמותו, לא שהשם יתברך גוף שיהיה בעל תמונה (מורה הנבוכים חלק א פרק א).

תפיסה זו תואמת את תפיסתו העקרונית של הרמב"ם הרואה בשכל את מהותו והגדרתו של האדם כאדם. אולם רבים, ראו מעלות נוספות המייחדות את האדם ומגדירות אותו.

אני רוצה להציג הפעם גישה מעניינת ומעמיקה של ר' חיים מואלז'ין מגדולי תלמידיו של הגר"א בהבנת המושג הזה. למעשה, ר' חיים עוסק במושג זה בשער הראשון (מתוך ארבעה שערים) בספרו 'נפש החיים' שבו הוא מציג את עיקרי השקפת עולמו על האדם, החברה והתורה. ר' חיים מסביר תחילה את המושג 'א-לקים' במשמעות של 'בעל הכוחות'. ואם כן משמעות האמירה שהאדם נברא בצלם א-לקים היא בזה שלאדם ניתן כח רב בבנין המציאות. דבר זה מטיל אתריות אדירה על האדם:

וזאת תורת האדם כל איש ישראל אל יאמר בליבו חס ושלוש, כי מה אני ומה כוחי לפעול במעשי השפלים שום עניין בעולם! אמנם יבין ידע ויקבע במחשבות ליבו, שכל פרטי מעשיו ודבוריו ומחשבותיו בכל עת ורגע לא איתאבידו ח"ו ומה רבו מעשיו מאוד (של באדם) גדלו ורמו. שכל אי עולה כפי שורשה לפעול פעולתה בגבהי מרומים (שער א פ"ד).

ובהמשך:

אחר שברא כל העולמות, ברא את האדם אחר למעשה בראשית, בריאה נפלאה, כח מאסף לכל המחנות, שכלל בו כל צחצחות אורות הנפלאות והעולמות והיכלין העליונים שקדמו לו (שם פ"ו).

ר' חיים מאריך ומעמיק רבות בתאור כוחו ויחודו של האדם. כח זה הוא היכולת שלו לבחור בין הטוב לבין הרע, ולהשתמש בכל הכוחות המופלאים בהם ניחן כדי להמשיך את מעשה הבריאה ולשכללה. אדם המודע לכח המיוחד הזה, צריך להזהר רבות פן יטעה ויזיק, אך מאידך יכיר את כוחו לפעול במציאות ולשכללה בדרך הטובה והישרה.

את life - הרב דוד

לה היה השבוע

"אחרי החגים יתחדש הכל..." – יש מי שמלווה אותו תוגה סתווית בעקבות חגי תשרי שהסתיימו, והימים המתקצרים, ויש המברכים על שובה של השגרה ועל ההזדמנות להתחלות חדשות ולרצף משמעותי של ימי שגרה... כך או כך אין מה לעשות וצריך להסתגל לתקופה החדשה. אז מה היה לנו?

חג הסוכות עבר עלינו בפעלתנות מרובה: ביום ראשון של חוהמ"ס ארגנה ועדת תרבות **נסיעה לטיול במערות בית גוברין**. שני אוטובוסים מלאים יצאו לדרך עמוסים בעיקר במשפחות עם ילדים צעירים. המטיילים ביקרו במערות, בליווי הדרכה והסברים ומלבד המערות היתה האטרקציה המרכזית עששיות שהאירו למטיילים את דרכם. הילדים חזרו עייפים אך נרגשים.

ביום רביעי התקיים הערב המסורתי- ערב סיכום השנה. היה זה ערב מהנה מעל ומעבר: צפינו במצגות מושקעות, בזמרות מקצועיות, ובסרטים מצחיקים עד דמעות אודות יזמויות שונות בקיבוץ סעד המתחדש. חזינו בבחירות מקוריות של אנשי השנה (צורית ואבישי – הורי המשפחתון שסיימו את עבודתם, וויפון, עובד ממוצא תאילנדי, שהיה שותף בבניה של פרויקטים רבים ומשמעותיים בסעד ובקרוב עוזב, ובעקבותיו עלו כל התאילנדים לשיר), צחקנו ממערכון שלא במהרה יישכח אודות בחירת רב לקיבוץ, ועוד כהנה וכהנה הפתעות. תודות מפורטות בהמשך הגליון, ותודה גדולה לחמי ואתי שמשכו בחוטים בשקט בשקט והרימו ערב מקסים שכזה.

ביום חמישי בערב התכנס הציבור **ללימוד ליל הושענא רבה** בבית הכנסת, בהנחיית הרב עמית קולא מעלומים, והרב אלקנה שרלו. במהלך ימי חול המועד ניתנו גם שיעורים בסוכה. תודה למרצים ולועדת דת שדואגת להעשיר אותנו בחג ובחול.

לסיום החגים הגיע חג שמחת תורה, ולצד ההקפות בבית הכנסת התקיים גם בוקר לימוד לנשים בו החכמנו בשיעור מפי דרורית וייס, בפני מועדון מלא מפה לפה, אודות משמעותה של ברכה. לאחר השיעור התקיימה קריאה בתורה לנשים במועדונית החטיבה ובמקביל בבית-הכנסת הוכרזו החתנים, **חתן תורה – אלי סימון, וחתן בראשית – גדי סמואל**. ברכות חמות לכס חתנים, שתזכו להגדיל תורה ולהרבות במעשים טובים.

נתבשרנו בשמחה כי בחודשיים האחרונים התחתנו בן ובת של אבי לוי, נכד ונכדה של רבקה ואלי לוי ז"ל: בכ"ג באב התחתן הנכד אליהו לוי (שנקרא על שם הסבא) עם אחינועם לבית אלון, בת טירת-צבי. בו' בתשרי התחתנה מורן עם בח"ל יאיר לבית שלום. **מזל-טוב לכל המשפחה!** מסרה: רחל סימון (דודה של אורנה לוי (סימון) אשתו של אבי).

חג האצרכות:

עם ההתחדשות של "אחרי החגים" נחדש גם את העמוד הראשון, ובמקום עניינים ממסכת אבות נתמקד כעת במדרשים- חסידיים ואחרים, לצד שירים מענייני דיומא מפעם לפעם. מי שרוצה לתרום בהמלצה או בכתיבה מקורית כמובן מוזמן לפנות אלי (אפרת).

שבת פרשת נח הוכרזה ע"י ארגונים שונים העוסקים ביהדות ובשמירת הטבע כשבת אחריות סביבתית. בכוונתנו לשתף פעולה עם היוזמה המבורכת ולהוציא בשבוע הבא עלון "ירוק" שיוקדש לאיכות הסביבה. נשמח לקבל כתבות בעניין.

דברים לאנא טובה דרווי ביום השנה הראשון לפטירתה

כ"ד בתשרי תש"ע

פעם אחת נסע רבי זאב וולף מזבאריז בדרך, ובא אליו בחור חסיד ועני, וביקש ממנו נדבה. פשפש הצדיק בארנקו, נזדמן לידו מטבע גדול. החזירו והוציא מטבע קטן ונתן לנצרך. "בחור צעיר", אמר, "אל יתבייש ואל יצפה לגדולות".

הלך לו החסיד בראש כפוף. מיד קרא לו ר' זאב ושאל: "בחור, מה חשבת זה עתה?" השיב: "למדתי דרך חדשה לעבודת השם יתברך: אל יתבייש ואל יצפה לגדולות". "לזה כיוונתי" אמר הצדיק ועזר לו ביד רחבה.

אמא טובה יקרה,

הרבה שנים חיית בחוסר סיפוק של צפייה לגדולות. חיית לך שנים רבות בצל של עשייה יומיומית לא מוערכת ולא "נחשבת" על ידי הציבור, ונראה לי שלא נתביישת. אם אבא יעקב ז"ל כבש הלבבות בדבריו הרהוטים, בקולו הנעים, בידע העמוק של "להתהלך בין הבריות" נטית את להסתופף בצילו, גם לאחר הליכתו לעולם שכולו טוב.

לעיסוק עיקרי בחרת ב"תיקון גדול" – לקחת בלויי סחבות – אותם בגדים אשר ראו ימים רבים ויפים של עמל ויצירה, ובתוכם גופם היגע של חברייך למשק. את זו שידעת לראות בכל בגד את האישיות שלבשתו, ולפרק ממנו את הקרעים המשופשפים מרוב עמל, יזע ודמעות, לגזור ולהתאים לו את פיסת הבד המשלימה באהבה, ונתת לאנשים "תיקון גדול", שלעיתים נראה טוב יותר מן המקור לפני שנתרפט. הרבה עמל ויצירתיות ידעת לשים במלאכת אמנות זו – ואת הערכת הלובשים ידעת לעטות בתחושת חשיבות – נכון שלא תפרת בגד חדש, אך לעיתים אדם חפץ בכלי ישן שלו, פי כמה מן החדש, שבו טרם הזיע.

איני בקי כל כך בסדר הדברים אז, אך ידוע לנו שכשהגעת לקבוצת עלומים אשר בגבעה בהרצליה, מהר דבקה נפשך בנפש יעקב, ונפשו בנפשך, ונתחברתם להקים משפחה ולהביאנו אל העולם – כל ילדיכם, נכדיכם והנינים, אשר ב"ה, כבר הפכנו לשבט מפואר, ואת אמא זכית לראות ולשמוח בהם. אך גם כאבת את צרות החיים בקבוצה אשר לא תמיד היו נוחים ומפרגנים. לא פעם נפגעת וחשת שויתרת על עצמיותך, על קשר קרוב להוריך בצפון, וגם לנוף הירוק עם הכרמל והאדמה הדשנה.

זכרונות נעורייך בטירת צבי ובכפר חסידים נראו כחלום רחוק אליו התגעגעת, אך נראה שהיית שלמה עם ההחלטה להצטרף לחבורה שנחלצה להפריח את השממה בנגב, בתנאים לא נוחים, סגפניים, ובבדיקת גבולות ותקנות בכל שפניתם, עם צרות עין של קבצנים, אשר במאמץ רב הקימו בית מפואר, שהיה לסעד לכל. היתה בכך הגשמה של רעיון שחפץ להתעלות מעל לחומר, בהיותו שיווינוי, לא למפונקים ולמצליחנים, אלא לכל שנותן הובטח שיקבל. באחריות רבה הגשמתם את החזון, וגם ידעתם לשאוף לגדולות – לא לעצמכם, חלילה, אך לתקן עולם במלכות שדי.

שנה לא פשוטה חווינו בלעדייך, אמא. פרידות נוספות וכואבות, אכזבות אישיות ולאומיות, סיכונים בטחוניים עם חרדות כלכליות, מחלות ופגעים. אך גם גשמי ברכה, התחלות חדשות, נינה נולדה, הכרעה בטחונית שהחזירה לנו שלווה יחסית כאן, באדמה צרובת השמש והפגזים, ונראה שגם את ידעת השנה סוף סוף מעט מנוחה ושלווה...

הפרידה מכבלי הגוף אל העולם שכולו רוח, שבו חופשייה נשמתך להסתופף תחת סוכת השכינה ולראות את פרי עמלך בעולם הזה, כאסיף של פרי בשל, נוטף עסיס, מתוק וקל, ללא הקוצים הדוקרים, ללא הסיגים והפסולת.

נוחי בשלום אמאליה יקרה, אנו המתגעגעים מתנחמים בזכרונות מתוקים מימך היפים עמנו. אטול מילות פרידה ממגילת קהלת:

"כי אם שנים הרבה יחיה האדם, בכולם ישמח, ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו, כל שבא הבל... והסר כעס מלבך, והעבר רעה מבשרך, כי הילדות והשחרות הבל. וזכר את בוראך בימי בחורותיך, עד אשר לא יבואו ימי הרעה, והגיעו שנים אשר תאמר, אין לי בהם חפץ.. וישוב העפר על הארץ כשהיה, והרוח תשוב אל האל-קים אשר נתנה".

דף דף דף!

למן איכות ולמידה באמצעות ספר הדף הקטנטנים

(מתוך הסטאון "הורים וילדים")

"כל דף חגיגה!

ספר משגע שבצעירותי דמיינתי את עצמי מכינה כמותו לילדי, אולם חיי היום יום עם הילדים לא הותירו לי כל זמן לכך. כריכת הספר עשויה מבד גיינס, ועליה אותיות גדולות, מאירות עיניים ומנוקדות. כל דף בספר הוא חגיגה יצירתית – תוכלו למצוא כאן שעון מקסים עם מחוגים הניתנים להזזה, מיטה תפורה עם בובה סרוגה שילדות מוזמנות להכניס למיטתן, אוהל עם רוכסן שבפתיחתו מתגלה אינדיאני מקסים, צורות הנדסיות צבעוניות וגדולות שתוכלו להוציא ולהחזיר למקומן בעזרת סקוץ', שרוך של נעל צבעונית הניתן לקשירה, ואפילו ירח שאפשר להכניס לסל בד קטן ביום ולהוציא שוב בלילה. בחלקו הגדול בנוי הספר בשיטת הרופאה האיטלקיה והמחנכת הידועה **מריה מונטסורי**, שפיתחה שיטת לימוד המתבססת על אביזרים דידקטיים התומכים בשלבים השונים של התפתחות הילד ומאפשרים לו למידה עצמאית. מונטסורי מדברת הרבה על קואורדינציות עין/יד, על גירוי צבע וצורה, ועל יכולת ריכוז ומשחק עצמי. המודל שנתפר בספר הבד הזה מתאים לפעילות של תינוקות ופעוטות, החל מגיל חודשים אחדים וכלה בגיל חמש שנים, שכן הוא כולל מגוון משימות כמו קשירה, רכיסה, התאמה ועוד. כיוון שהספר מכיל גם חלקים קטנים כמו עיניים זזות, המלצתנו היא להשגיח על תינוקות המשחקים בו (למרות שניסינו להפעיל כוח כדי לנתק את העיניים מהספר ולא הצלחנו).

זה המקום לציין כי הספר מיוצר במתפרות שבקיבוץ סעד, ולמרות ששמו של הקיבוץ אינו מכבב בכותרות, כדאי לדעת שתושביו סובלים לא מעט מטילי הקאסם המכוונים לאיזור הנגב המערבי. בקניית הספר, לפיכך, תרוויחו פעמיים, כי על הדרך גם תסייעו למתפרה הנפלאה הזו להתקיים ולשרוד במציאות הקשה שבה היא נתונה.

בשורה התחתונה: ספר משחק המהווה הזדמנות נהדרת לזמן איכות של ההורה עם התינוק, ומזמן גם למידה. הבנות שלי סחבו את הספר גם לנסיעה ארוכה במכונית, ולא היה ברור מי נהנית יותר – התינוקת, או הילדה הגדולה".

יצ' - מער ערד.

ובמתפרות כבר צובדים במרץ אל הכנת הספר הבא!

יום כיפור של כולל - חוויה אחת תשרי

בכל יום כיפור, ארגון צוהר (= "חלון בין עולמות") מארגן מניינים מיוחדים לאנשים שלא שומרים תורה ומצוות בכל השנה. בשנים האחרונות, נתבקשתי להצטרף למניינים כאלה המכונים גם "מתפללים יחד". בדרך כלל מארגנים מניין כזה בבית ספר או במתנ"ס, לא בבית הכנסת, כך שכל מי שרוצה יכול לבוא ולהתפלל ולהרגיש בנוח. השנה התפללתי במניין כזה ברמת השרון. באולם התפילה, יש מחיצה באמצע, בחלק המרכזי. יש אחד שמנחה את התפילה, הוא עושה הפסקות בין הקטעים ואומר איפה אנחנו נמצאים, כך שיהיה אפשר לעקוב במחזור גם למי שלא רגיל. יש נוסח אחיד שבו כולם מתפללים, ובנוסף מצלמים את "כל נדרי" ותפילת נעילה, כדי שבטוח יהיה מספיק לכולם.

בתפילת ערבית לקראת סוף הסליחות, מחלקים דף של סליחות בנוסח ספרד, וכן עושים גם בנעילה. לאחר סיום התפילה, מוסיפים כמה קטעים נוספים: תפילה לשלום המדינה, מי שברך לחיילי צה"ל, ובסוף לאחר תקיעת השופר, שרים את המנון המדינה - "התקווה".

התפקיד של המתנדבים (ושלי) בתפילה כזו הוא:

(א) להשתתף ולהגיע בזמן לכל התפילות.

(ב) להראות לאחרים איפה אנחנו נמצאים בתפילה, אחרת הם "הולכים לאיבוד".

בנוסף חשוב להראות להם שיש גם ציבור דתי שמגיע.

בתפילות "כל נדרי" ונעילה השתתפו כ- 900 מתפללים (לפי ספירת המארגנים), ובשחרית ומוסף כ- 300 מתפללים (גברים + נשים). ארגנו את המניין הזה חברי הגרעין התורני של רמת השרון, שחלקם גם היו בעלי התפילות. בנוסף, היינו כעשרה מתנדבים שבאו מכל הארץ.

בעיני, זה דבר חשוב ויפה שיש אנשים שרוצים להתפלל ביו"כ, ולכן רצוי שיהיו בקהל, מתפללים שמכירים את נוסח התפילה. לדעתי, זאת שליחות אמיתית, כך רבים מעם ישראל יכולים להרגיש את קדושת היום, כנאמר: "וישמעו רחוקים ויבואו ויתנו לך כתר מלוכה".

צדיאל אינגלנד.

בוקר שמחת תורה

"בוקר שמחת תורה **לנשים** במועדון לחבר" - כך היה כתוב בסדר היום לחג שחולק לציבור.

כל שנה אני שומע על שעורים מצויינים שניתנים במועדון לציבור הנשים, ומאידך, רובו הגדול של ציבור החברים יושב בביתו וקורא עיתון.

מאחר וקריאת התורה לנשים מתקיימת במקום נפרד ממקום השעור, מדוע לא נפתח את השעור לכלל הציבור, ויהנו כל הרוצים בכך משמחת תורה, שענינה לא נופל מריקוד הקפות. הרוצים לרקוד - ירקדו, והרוצים לשמוע שעור - ישמעו.

ובא לציון גואל.

ראי סימקין.

תפילת הגשם ומרכת הגשם

בחוה"מ סוכות השתתפתי בשיעור יפה על ברכת הגשם – אבות, אמהות ומים. כללית, ידעתי שברכת הגשם היא על מעשיהם של האבות, אבל אף-פעם לא התעמקתי בפירוש הקטעים הלא קלים של ברכה-תפילה זו, בכל מקרה השתדלתי להגיד אותם עם כל הלב. בשיעור המעניין הובא שיר של רות גן קגן מתוך הספר "דרשוני" – מדרשי נשים. בשיר זה ניתן לראות בצורה ברורה שלכל האבות יש את האישה הקשורה קשר חזק למה שקרה להם – אם זו שרה, רבקה, רחל ולאה, מרים, דבורה או יעל. לקחתי את השיר עימי לבית-הכנסת לברכת הגשם, והתפילה קיבלה בשבילי משמעות מאד גדולה, ובעיקר התפילה היתה הרבה יותר מובנת, ואפשר להגיד – בעקבות ההשוואה בין שני המקורות – שבעבורו-בעבורן אל תמנע מים (אמרת רק בלב). מי יתן וייענו תפילותינו ונזכה לשנה גשומה וברוכה!

יהודית מוסנזון.

תפילת הגשם | רות גן קגן

בתי אימהות ונשים

ברכת גשם

בשמיני עצרת, אחרי הכנסת ספר תורה, אמרים פיוט זה:

אלהינו ואלהי אבותינו,

זְכוֹר אֵב נְמֻשֶׁךָ אַחֲרֶיךָ כַּמִּים, בְּרַכְתּוֹ כְּעֵץ שְׂתוּל עַל פְּלִיגֵי מַיִם, גִּנְנָתוֹ הַצְּלִתוֹ מֵאֵשׁ וּמַמִּים, דְּרִשְׁתּוֹ בְּזֵרְעוֹ עַל כָּל מַיִם.

הקהל עונה: בְּעִבּוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם.

זְכוֹר הַנוֹלָד בְּכִשׁוֹרֵת יִקַּח נָא מֵעֵט מַיִם, וְשַׁחַת לְהוֹרוֹ לְשַׁחֲטוֹ לְשִׁפְךָ דָּמוֹ כַּמִּים, זֶהָר גַּם הוּא לְשִׁפְךָ לֵב כַּמִּים, חָפַר וּמָצָא בְּאֵרוֹת מַיִם.

הקהל עונה: בְּצַדִּיקוֹ חֵן חֲשֵׁרֵת מַיִם.

זְכוֹר טָעַן מִקְלוֹ וְעָבַר יַרְדֵּן מַיִם, יַחַד לֵב וְגַל אֶבֶן מִפִּי בְּאֵר מַיִם, כִּנְאֻבֵּךְ לוֹ שֵׁר בְּלוּל מֵאֵשׁ וּמַמִּים, לָכֵן הִבְטַחְתּוֹ הָיִית עֲמוֹ בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם.

הקהל עונה: בְּעִבּוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם.

זְכוֹר מִשׁוֹי בְּתִיבַת גָּמָא מִן הַמַּיִם, נָמוּ דְלָה דְלָה וְהִשְׁקָה צֶאֱן מַיִם, סְגוּלֶיךָ עֵת צָמְאוֹ לְמַיִם, עַל הַסְּלַע הָךְ וַיִּצְאוּ מַיִם.

הקהל עונה: בְּצַדִּיקוֹ חֵן חֲשֵׁרֵת מַיִם.

זְכוֹר פְּקִיד שְׂתוֹת טוֹבֵל חֲמֵשׁ טְבִילוֹת בְּמַיִם, צוּעָה וּמְרַחֵץ כַּפָּיו בְּקִדּוּשׁ מַיִם, קוֹרֵא וּמְזַהֵ טְהַרֵת מַיִם, רַחֵק מֵעַם פָּחוּז כַּמִּים.

הקהל עונה: בְּעִבּוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם.

זְכוֹר שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים שֶׁהֶעֱבַרְתָּ בְּגִזְרֵת מַיִם, שֶׁהִמַּתְקַתָּ לָמוֹ מְרִירוֹת מַיִם, תוֹלְדוֹתֵם נִשְׁפָּךְ דָּמָם עֲלֶיךָ כַּמַּיִם, תִּפְּן, כִּי נִפְשָׁנוּ אֶפְפוּ מַיִם.

הקהל עונה: בְּצַדִּיקֵם חֵן חֲשֵׁרֵת מַיִם.

אלהינו ואלהי אבותינו

זְכוֹר אֵם בְּרוּחַ קִדְשׁ סוּכָה כַּמִּים
צְחוּקָה מִתְגַּלְגֵּל כְּפִלְגֵי מַיִם
אֵרוֹחַ כְּנָשִׁים הַשְּׁבַת לָהּ כַּמִּים
בְּנִים הַנִּיקָה כְּשִׁפְעֵ מַיִם

בְּעִבּוּרָה אֵל תִּמְנַע מַיִם

זְכוֹר יוֹצֵאת לְעַת עָרֵב לְשֵׁאוֹב מַיִם
הִסְדֵּ מִכְּזָה זֹרֵם כַּמִּים
בְּשִׁמְעָה הַגְּמִיאֵינִי נָא מֵעֵט מַיִם
שִׁאֲבָה עַד כְּלוֹ הַגְּמִלִים לְשִׁתוֹת מַיִם

בְּצַדִּיקָה חוֹן חֲשֵׁרֵת מַיִם

זְכוֹר רוּעָה בָּאָה עִם הַצֶּאֱן אֵל פִּי בְּאֵר מַיִם
נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים מִכְּבֶּה כַּמִּים
אֲחוּתָה עֵינֶיהָ רַכּוֹת מִדְּמֵעוֹת מַיִם
רַחֲמֶיהָ פִּתְחָתָהּ כְּנַחַל מַיִם

בְּעִבּוּרָן אֵל תִּמְנַע מַיִם

זְכוֹר נִצְבֵת בֵּין קִנִּי סוּף עַל יְאוֹר מַיִם
לְנוֹלָדִים פּוֹעָה לְהַצִּילֵם מִחֲשֵׁכֵת מַיִם
בְּתוֹךְ וּמְחוּל שָׁרָה עַל יַם הַיָּם
בְּזוּתָהּ חוֹלְלֵת מִתְּנַת בְּאֵר מַיִם

בְּצַדִּיקָה חוֹן חֲשֵׁרֵת מַיִם

זְכוֹר יוֹשֵׁבֵת תַּחַת תּוֹמָר בְּהַר אֶפְרַיִם
בְּשִׁירְתָהּ אֶרְץ רַעֲשָׁה, גַּם עֵבִים נִטְפוּ מַיִם
הַכּוֹכָבִים בְּמִסְלוֹתֵם גִּלְחָמוֹ מִן שָׁמַיִם
תִּבְרַךְ מִנְשֵׁים חֵלֶב נִתְּנָהּ בְּמִקּוּם מַיִם

בְּעִבּוּרָן אֵל תִּמְנַע מַיִם

מִן סִינַי הַרְטֵמָה
(מִתְּלֵי סִינַי)

מִן "צְרוּרֵי" - מְצוּיֵי עֵץ
בְּעִינֵיךָ גַּם כִּי אֵלֶּה וְנִמְצָא וַיִּגְלוּ מִן

יום כיף לבצילי מואבלויות משרות

כל מי שביקר בסוכת חדר-האוכל ביום שני של חול המועד, ודאי נתקל בקבוצה גדולה של אורחים. קבוצה זו היתה מורכבת מאנשים החברים ב"קהילה תומכת חיים עצמאיים לנכים" וב"קהילה נגישה" בשדרות וכללה בעלי מוגבלויות שונות ובני משפחותיהם.

במסגרת עבודתי ב"קהילה תומכת" הזמנתי את חברי הקהילות הללו ליום של כיף כאן אצלנו בסעד. למשימה זו נרתמו מדריכי חטיבת הביניים- יעל הילל ואלחנן לבבי, וילדי החטיבה (כתות ז-ט). הילדים הפעילו את התחנות השונות בפינת החי המתחדשת בניצוחן של רחלי לנדאו ויעל שוהם. חברי הקהילות נהנו מאווירה נעימה ומזג אויר מצוין, מסיור בין החיות השונות, אפיית פיתות, שתילת עציצים, ישיבה בחברותא בצל העצים או בסוכה שהיתה במקום. לאחר מכן התארחנו בסוכת חדר האוכל לארוחת צהריים. לקינוח התקיים סיור מודרך בטרקטור בין ענפי חקלאות שונים ע"י אבנר רועי, ובמקביל המעוניינים האזינו לסיפור הקמתה של סעד מפי דוד ג'קסון. כל המשתתפים נהנו מאוד ושמחו על האפשרות ליהנות מאווירה אחרת, לצאת משגרת יומם ולחוות חוויות מיוחדות.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל האנשים הטובים באמצע הדרך שהזכרתי לעיל ובנוסף- לאירית ברט, שושנה דביר, צוות המטבח, להנהלת הקהילה שסבסדה עברונו את עלות הארוחה ולכל מי שהאיר פנים לאורחים אלו. ישר כוח גדול ותזכו למצוות! זה היה יום גדול מכל הבחינות!

רוצי - צ' אצ'יס קטניס-דולפיס:

לפני כחודש פנה אלי אחד מ"צעירי" הקיבוץ כבן 20 והציע עצמו לכל עזרה שהיא מכיוון שידע שאני עובדת בשדרות. לאחר זמן מה חזרתי אליו בבקשה לצבוע בית של אחד מחברי הקהילה, ללא היסוס הוא גייס חבר בן גילו ויחד הם נסעו, דאגו לכל הפרטים הקטנים ובמסירות רבה ביצעו את המשימה על הצד הטוב ביותר.

לאחר כשבוע פניתי שוב לאותו בחור בבקשה דומה לצביעת ביתה של חברת קהילה נוספת. ללא שהייה הוא דאג לשני שותפים צעירים נוספים, כאשר אחד מהם הגיע הישר מיום עבודה ארוך ויחד הם צבעו את הבית. האישה הייתה מרוצה "עד הגג" ושיבחה אותם רבות. מפאת צניעותם של המתנדבים היקרים לא אפרסם את שמם, אך חשוב שנדע שיש לנו בנים נהדרים. תודה רבה לכם! עשיתם מעשה גדול!

חיה קופלר.

לפלורה

משתתפים באבלך

במות אמך ז"ל

לדותן גולדנברג

משתתפים באבלך

במות אמך

שולמית גולדנברג ז"ל

סיכום שנה בתרבות

שנה עברה, שנה חלפה, והגענו בפעם השניה לערב סיכום שנה. אין ספק כי הפעם ידענו כבר הרבה יותר, אבל עדיין לא מספיק.

ראשית ברצוננו להודות לכל אותם אנשים אשר נטלו חלק בערב מורכב זה: למרים תמיר אשר היתה עוזרת ההפקה הלוגיסטית, לאנשי האור קולי, דותן גולדנברג אשר למרות שלא היה נוכח פיזית הרגשנו בנוכחותו ובעזרתו, לאליאב לזר שהתגייס להחליף את דותן, לגיא גולן, צור גולן וכמו תמיד למיודענו עמית כהן, איש הצלילים והרוגע.

לילדי החטיבה החרוצים שבלעדיהם לא ניתן לסדר את האולם לפני ואחרי כל מופע, לכותבי הטקסטים: ליפא אשר בכשרון ובידע רוקם בכמה שורות חיים שלמים של אנשים, לאפרת פראוי, שחרזה שנה שלמה בחן רב, לדרורית ויורם קימלמן שכתבו את מערכון הרב.

לאנשים שמאחורי הקלעים, שהפיקו את הקטעים: עידו וייס על המצגת, קרן רועי, מוריה פולק ויעל בוכניק בריקוד הילדות, איציק ויואל בארגון התילאנדים, גיין נחום על הסרט, ולטל קסלר ויובל וייס פועלי הבמה החרוצים.

וכמובן לכל אותם אנשים שעמדו לפנינו על הבמה, זמרים, נגנים, מנחים, מקריאים, מציגים ורוקדים, אשר הפכו תוכניות למציאות.

אז מה היה לנו השנה בתרבות? (אפשר לנסות לשיר לפי המנגינה המוכרת)

בתשרי כניסה לתפקיד בערב סיכום שנה.
בחשוון עם כל שכננו תוכנית לזכר רבין הופקה.
בכסלו היתה תזמורת, ובטבת תרבות מלחמה,
ובשבט גדר נטענו, להגנה.
באדר היה קרקס לכל המשפחה,
בניסן היה שיפוץ, טיול והגדה,
באייר עמוס מאד, ובסיוון נרגע,
בתמוז יש יום הולדת ובאב חופשה.
עוד: טיולים, והפקות וגם ערבי בריכה,
חוגים, פרויקטים, ישיבות וגם מיחשוב ספריה.
ובבוא אלול אלינו אין רגע מנוחה,
כי פתאום נורא לחוץ- סיכום שנה...

אנחנו רוצות להודות לכל אותם אנשים שעזרו ותמכו בפרוייקטים ובהפקות השונות לאורך כל השנה, ללא עזרתם לא היה ביכולתנו להפיק ולארגן את תרבות סעד. טוב לדעת שיש לא מעט אנשים המוכנים להשקיע ולתרום. נשמח השנה להרחיב את מעגל המשתתפים הפעילים.

ומה בפתח השנה חדשה? : בימים אלה נכנס לפעילות מערך החוגים למבוגרים המורכב מחוגים בנושאים שונים, ספורט ותנועה, דת ורוח, אמנות ומלאכת יד.
כאן המקום להעלות תהייה בנושא זה : השתדלנו מאד לגוון את סוגי החוגים אולם לצערנו הרב יש מיעוט נרשמים לרוב החוגים עד כדי כך שמספר חוגים לא נוכל לפתוח בשל מיעוט נרשמים, ואנחנו תוהות, האם יש הצדקה להשקעה הגדולה בתכנון ובארגון כל החוגים לכל כך מעט נרשמים?? נעים לכולם לגור בקהילה המציעה מגוון חוגים, אך כדי לקיים חוגים אלה צריך גם להרשם ולבוא... (חומר למחשבה, ו... ניתן עדיין להרשם לחוגים).

יום הזכרון לרצח רבין : יתקיים ביום רביעי י' בחשוון 28.10.09 – פרטים בהמשך.

"חוג מטיילי תרבות"- תרבות הטיולים תפסה תאוצה בשנה האחרונה, ויחד יצאנו לטיולים שונים ומגוונים, טיול חורף בחנוכה, טיול פריחה בפסח, טיול בכרם, טיול עשיות וניסיון לראות בקיעת צבים. אנחנו שמחות לראות כי ההשתתפות בטיולים אלה הולכת וגדלה.
אנחנו מנסות ליצור מסלולים שונים לסוגי האוכלוסיה אך על מנת שנוכל לעשות זאת אנחנו צריכים שיהיו מספיק נרשמים לכל מסלול. גם השנה נמשיך לטייל בכיף ונשמח לעוד ועוד מטיילים מכל הגילאים .

ושוב כמו תמיד- נשמח לשמוע הצעות ורעיונות מכם בכל תחום שהוא, כי התרבות היא של כולנו.

עז כאן להפצת

חנ' ואת'.

ליונה רוזנטלר
ולכל המשפחה
ברכת מזל-טוב לבבית
להולדת הנין
נכד ליעל ועופר בן-ישי
בן לעמית ושני בן-ישי

לרותי וחנן פינקלשטיין
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנין
נכד ליגאל ואסתר ק'ה חבר
בן לרעות ומשה וינברגר

ללאה כ"ץ
בהגיעך לגיל שמונים
ברכת מזל טוב לך
ולכל המשפחה.

הכתבה הבאה פורסמה בעלון קבוצת יבנה עם פתיחת שנת הלימודים. חשבנו כי סיפורי הראשית של ימיני, ילד הבראשית של יבנה מתאימים לשבת זו... הכתבה נכתבה ע"י יסכה כוכבא, והיא מובאת כאן בהשמטות קלות:

"...עם תחילת שנת לימודים חדשה, מעניין לגלוש במנהרת הזמן אל ימי ראשית הקבוצה, להיזכר ולספר על לימודים של ילד אחד, שבחלקו נפלה הזכות להיות בכור הילדים ביבנה. מעמד הבכורה המכובד הרם הזה היה כרוך בלא מעט קשיים. הילדים הקרובים אליו היו צעירים ממנו בשנתיים, מירווח גילאים משמעותי מאד בילדות. הילד הזה הוא היום בן 77, שמו אברהם ימיני, חבר קיבוץ סעד, נשוי ללאה, שהייתה חברת גרעין "עציון".

אברהם נולד בגרמניה, והגיע עם הוריו וולטר (בנימין) והרטה וולף (ימיני) לרודגס, אותה נקודת התיישבות שהוקמה בפרברי פתח-תקווה, ובה צמחה תנועת הקבה"ד בשנים הראשונות. הוא היה אז, בשלהי שנת 1933, בן שנה. ברודגס היו כבר שתי הבנות של משה ומיצי אונא, רותי וידידה.

בהגיעם לגיל הגן הלכו אברהם וידידה ל"גן בלומה" בפתח-תקווה. ואחר, התחילו ללמוד בבית הספר "נצח ישראל", גם הוא בפתח-תקווה. בדרך הלך זכו שני הילדים להסעה מסודרת בעגלה הרתומה לפרד, עם העגלון "ויקטור". ובדרך חזרה, לרוב הלכו לבדם, ברגל, בדרכים עקלקלות. לפעמים צעדו כך אפילו שעתיים!

באותו זמן החליטו ברודגס ובמושב כפר-אברהם להקים בית-ספר משותף... כמובן שאברהם וידידה, אז תלמידים בכתה א', עברו ללמוד שם. עד מהרה התקבצו בבית-הספר החדש ילדים מכל האזור שמצפון לפתח-תקווה של אז. הילדים באו משיכונים רחוקים, משקים קטנים, בתים בודדים ואוהלים. הידע שלהם לא היה אחיד, ומי שהתקשה בלימודים נשאר כיתה, שנה, שנתיים, שלוש, וכך אירע שבכתה ג' היו בכתה שני ילדים בגיל 11!

שנים אחר כך, בשנת 1942, מגיע הרגע הגדול, ה"מחנה" ביבנה ערוך לקבלת הנשים והילדים, רודגס נמסרת לידים אחרות, וכולם מגיעים לכאן. עכשיו צריך ליצור יש מאיין, ולהקים מערכת חינוך משלנו. וכך זה היה: אברהם היה בכתה ה', ובניה, הבא בתור, בכתה ג'. חגי ברוכי, בכור ילדי טירת-צבי, הגיע ליבנה והצטרף אליהם... במחזור הצעיר מהם, אז כתה ב', היו ששה ילדים. ומתחתם, בכתה א', קבוצה גדולה... אז מה עושים? המורה של "הגדולים" היה מנחם בולה, לימים חוקר מקרא ידוע. הוא לימד אותם בחדרים של ההורים, כל פעם אצל מישהו אחר. חומר הלימודים לא היה זהה, ומנחם עבר כל פעם ל"כתה" אחרת, כשהילדים מתבקשים להכין שעורים בינתיים, או ללמד זה את זה.

בשנה שאחרי כן הגיעו ליבנה כמה ילדים מהקבוצה הידועה בשם "ילדי טהרן", ובניה וחגי צורפו אליהם. ומה יעשו עם אברהם? ובכן, באותה תקופה נפתחה ביבנה חברת נוער שנקראה "ילדי פלורנטין", ובה נקלטו ילדים משכונות עוני בירושלים... במשך שנתיים למד אברהם יחד אתם, והזיכרונות שלו מתקופה זו, נאמר בעדינות, לא מזהירים. בשלב זה ההורים החליטו לעשות מעשה. לא היה מנוס מלמצוא לאברהם בית-ספר מסודר. לאחר שהאסיפה אישרה זאת, נעשו בירורים שונים, ונבחר בית-ספר "מוריה" בתל-אביב... היה צריך למצוא לאברהם משפחה מאמצת, כי כמובן אי אפשר היה להגיע מידי יום ליבנה. כך הגיעו למשפחת דה-פריס, אותם הכירו "ההולנדים", הם הסכימו לקבל את הילד, ודאגו לו ככל שיכלו. זמן מה אחר כך הוא עבר למשפחה אחרת, משפחת וירצבורגר, בה היה ילד בן גילו.

רמת הלימודים שם הייתה הרבה יותר גבוהה מהרמה בה הוא למד עד אז, היו מקצועות כמו פיזיקה ואנגלית אותם הוא לא פגש בכלל, והיה צריך לתת לו שיעורי עזר בחופש. מה שאי אפשר היה ללמד אותו היו גינוני ההתנהגות המקובלים: לקח לו זמן רב ללמוד לקום מכיסאו לפני שהמורה נכנס, לא לדבר איתו בלשון נוכח ולא לקרוא לו בשמו אלא "המורה".

אברהם מספר על עניין שודאי נחשב שולי: "הבעיה הקשה ביותר היתה: ילקוט...! חיפשו בכל הקיבוץ ולא מצאו. בסוף, מופ (- משה כהן) ניזכר שיש לו תיק בגודל מתאים, משומש, הביאו אותו לתיקון בסנדלריה, ציחצחו אותו שלוש פעמים במשחת נעליים חומה, והייתי מוכן לעיר". בהגיע היום הראשון ללימודים, הגיע אברהם קצת לפני הזמן. "התחבאתי", מספר אברהם, "בין השיחים, לראות איך נראים התלמידים בעיר. לא הכרתי אף אחד. מה שכן תפסתי מיד, זה שעם הילקוט שלי אני לא הולך. לפי מה שראיתי שם, זה בכלל לא היה בכיוון... החבאתי אותו בין השיחים והלכתי לבית ספר".

למרות הגעגועים, ("השבת הייתה הדבר החשוב ביותר", הוא נזכר), הצליח אברהם להתקדם יפה למדי ברוב המקצועות, וכן לחגוג ביבנה את בר-המצוה שלו, הראשון בתולדות הקבה"ד.

באותם שנים התקיימו דיונים, גם ביבנה וגם במוסדות התנועה, לגבי הנחיצות של הלימודים בתיכון. התפישה של רוב העוסקים בנושא הייתה שאין צורך להפנות את הילדים ללימודים תיכוניים, שהרי לימודים אלה נחוצים רק למעטים. לעומת זאת הייתה ציפייה שהנערים והנערות יכנסו למעגל העבודה על-פי הדגם של חברות הנוער: חצי יום עבודה וחצי יום לימודים בנושאים נבחרים. האב דווקא חשב אחרת, וניסה לשכנע את חבריו לאפשר לאברהם להמשיך ללמוד. עד כתיב "הוא הצליח" למשוך", ולאחר מכן חזר לעבוד ביבנה ב"גן-ירק"...

בסך-הכל היה לו טוב, אבל וולטר, האב, עדיין שאף ליותר מכך. הוא דחף ולחץ, וכך נכנס אברהם ללמוד כשנה וחצי בישיבת "קול תורה" בירושלים, שבאותם ימים נחשבה ישיבה ציונית.

בבוא זמנו להתגייס, הצטרף לגרעין נח"ל של בני עקיבא שעלה לסעד. התקופה הזו זכורה לו לטובה, בעיקר כי סוף-סוף היה בין צעירים בגילו. הוא מיד ראה בסעד את ביתו, למרות המאמץ של חברי יבנה לשכנע אותו להישאר. זהו סיפורו של הילד הראשון שלנו!

הוצאות מאת וצרות דת וח'נוק

**השבת, פרשת בראשית, מסיבת חתנים אחרי תפלת מנחה השנייה
בשעה 16.50 באולם אשל.**

- התפלה לשלום השבועיים תיאמר באופן קבוע אחרי התפלה לחיילי צה"ל.
- שעות מנחה בשבתות החורף:

א' 13.30 (באחריות אליאב)

ב' כחצי שעה לפני השקיעה (באחריות יוסי לוי)

- שיעורים בחדשי החורף:

א' ליל שבת, מיד אחרי ערבית בבית הכנסת (הרב דוד)

ב' פרשת השבוע, מיד אחרי מוסף בבית הכנסת

ג' שיעור הרב דוד, 40 דקות לפני צאת השבת בבית הכנסת

ד' "מבראשית" – הורים וילדים, 30 דקות לפני צאת השבת, בבית המדרש.

הורים, אנא בואו בהמוניכם עם ילדיכם, לקיים "וּלְיַמְדֶתֶם אֶת בְּנֵיכֶם.."

ובלכות לימוד התורה יבאו אצלנו המרכה.

הפועם

והפעם – בענייני בניה ושיפוצים :

לאחרונה נכנסו, ובהמשך גם ייכנסו מספר משפחות להרחבה ושיפוצים של דירותיהם. מדובר על הוצאה "כבדה" יחסית, בד"כ מאות אלפי שקלים. כידוע, העבודה לא נעשית לבד ונדרשים הסכמים עם קבלנים שונים. לצורך כך נדרש החבר להתחייב ללוח תשלומים של הקבלן.

מכיוון שכאמור מדובר בהוצאות גדולות – מתבקשים החברים שעומדים לבנות/לשפץ, לבוא עם הקבלן, לפני החתימה, למשרד הגזבר, לסגירת מו"מ כולל הסדרים לתשלום. אין לחתום עם הקבלן לפני שלב זה. על מנת למנוע ספק – הדרישה הזאת באה כדי להתאים את ההסכם, בין היתר, לתזרים המזומנים של הקיבוץ, ולאפשר תכנון מוקדם של התזרים. ברצוני להוסיף כי כערך מוסף, ניתן בתהליך כזה לנצל את הידע והנסיון שנצבר אצלנו, כדי לנסות ולייצר תנאים טובים יותר.

טו"מ כרנרס.

ואז עז להירות בדרכים

שמחתי לקרוא את מאמרו של אלחנן ג. על הזהירות בדרכים. צר לי שאלה היו הנסיבות בהן נכתב המאמר. בהזדמנות זו, כאשר גם עופר ובוקי פרסמו בזמן האחרון באותו נושא, אוסיף משלי משהו שנכתב כבר לפני כשנה ולא מצאתי לנכון לפרסמו עד כה.

רבות נכתב על הזהירות בדרכי הקיבוץ, אך תמיד ההאשמה מופנית אל אותם חברים אשר רוכבים או נוסעים כחוק. ולמה כוונתי?

בדרכי הקיבוץ רואים שני סוגים של נוסעים – אלה הנוסעים ברכבים עם רשיון וגם להם יש רשיון נהיגה, אך מצד שני אנו רואים אנשים הנוסעים בעיקר באופניים, בעיקר ילדים שמעולם לא קבלו הדרכה מינימאלית איך נוסעים באופניים, מהי זכות קדימה, ומהו הצד הנכון שרוכב האפניים צריך לנסוע בו – ממש כלום!

לפני מספר שנים פניתי לרכזות ו. חינוך וטיפול, להעביר השתלמות מתאימה לילדי הגן והכיתות הנמוכות, כדי לטפל בבעיה. קבלתי תשובה אחת חיובית והשניה – שלילית בטענה שגם אנחנו המבוגרים לא נוהגים על פי חוק (אנו לפחות יודעים את החוק).

לכולנו אין את המודעות לנסיעה בשבילי המשק, ואביא מספר דוגמאות: מי ראה לאחרונה אופניים שיש להם פנס או מחזיר אור? מי בדק אי פעם את המעצורים באופניים של ילדו? האם יקום חבר ויאמר: לפני שילדי קיבל את אופניו הסברתי לו, ולו במעט, על כללי הזהירות בנסיעה על אופניים?

ואביא דוגמה נוספת: אני סוגר כל ערב את שערי הקיבוץ ולכן אני פוגש בדרכי הרבה חברים הצועדים סביב הגדר. אני יכול לומר כמעט בצורה חד משמעית – אין חבר או חברה שהולכים עם פס זוהר! ולא משנה כמה הערתי לאותם החברים, הערותי לא הועילו.

אני תקווה שקריאתי תיפול על אוזן קשבת של מוסדות הקהילה שיתחילו לטפל בנושא.

אורי יצרי.

מהנצחה באצדת ותיקים

עברנו את החגים וחוזרים לפעילות רגילה. להלן הפעילויות השונות:

לימודי יום ששי – שלושה שעורים בכל יום ששי, במועדון לחבר, על כוס קפה. השעור הראשון בשעה

08:30, השעור השני בשעה 09:30 והשעור השלישי בשעה 10:30.

קצת פרטים על המורים המתוכננים לשנה זו:

המורים הותיקים

הרב דוד – שעורי תנ"ך. כעת לומדים את ספר ישעיהו.

שפרה אסולין – מדרש.

הרב אסף ברלינר (ישיבת ההסדר בנתיבות) – סוגיות בהלכה.

זיווית ברלינר (נתיבות) – הארות בפרשת השבוע.

הרב חגי גלנדאואר (נתיבות) – סוגיות במעגל השנה.

הרב אלי קלינג (כפר מימון) – מחשבת ישראל.

מרים סמואל (אמו של גדי סמואל ומרצה לתנ"ך בבר אילן) – תנ"ך.

אפרת פראווי-רפל – ספרות ותנ"ך.

המורים החדשים

דפנה חורב - מנחת בתי מדרש וחוקרת את המנהיגות הרבנית של יהדות צפון אפריקה ובמיוחד את רבני ג'רבה.

מוטי מטלון (ישיבת ההסדר בנתיבות, בעלה של רבקי בן שלום).

הרב אוריאל בנר (ישיבת ההסדר בנתיבות, בנו של מיודענו אריה בנר).

השעורים פתוחים לכל הציבור. כולכם מוזמנים לבוא ולנסות. אפשר לשעה, אפשר לשעתיים, או שלוש.

תכנית השעורים השבועית מתפרסמת על גבי לוח המודעות ובערוץ החרוץ.

מסיבות ראש חודש – ביום ראשון הקרוב, א' דר"ח חשוון, תתקיים מסיבת ר"ח חשוון, בהשתתפות

מרכז המשק – חלופ. פרטים נוספים יפורסמו בלוח המודעות ובערוץ החרוץ במשך השבוע.

מועדון הסרט הטוב - מתכנס פעם בחודש להקרנת סרט במועדון לחבר עם כיבוד קל.

מתוכננת סדנה לפעילות יצירתית מהנה, היוצרת הרגשה טובה ושיפור הזכרון. הסדנה

תתקיים אחר הצהריים, לשנים עד שלושה מפגשים.

שעורי התעמלות למבוגרים – מתקיימים שעורים לחברים ולחברות.

התעמלות לחברות בימים שני וחמישי, בשעה 09:00 בחדר הכושר.

התעמלות לחברים (בהדרכת אלדד וקסלר) מתקיימים בימים שני וחמישי, בשעות אחה"צ, בחדר הכושר.

קיבלנו הצעה לפתיחת חוג יוגה, בהדרכת בחור דתי, המתמחה ביוגה למבוגרים. המעוניינים יפנו ליונה ר.,

או לברוריה ג. בנוסף, בחור זה מטפל בדיקור סיני (טיפול אישי). המעוניינים יפנו ליונה ר.

ברוכים בארץ, ואצדת ותיקים.

מכתבנו לך מנהל הקהילה

להתחיל מבראשית

ושוב ניצבים אנו בפתחה של שנה חדשה הטומנת בחובה אתגרים רבים אישיים וציבוריים, של פיתוח בנייה וצמיחה, בצד המשך של "לעבדה ולשמרה".

"כי לא המטיר ה'... על הארץ"

אמנם בסוכות כן המטיר, ונקווה שזה אינו קיתון ששפך לו רבו על פניו, אלא סימן טוב לבאות. כפי שצויין בעבר הוקם צוות "מים חיים" המונה את יורם, איילת, מוטי, ישי, בניה ודונית ואנוכי, לגבש תוכנית הכנה להיטל הבצורת, ולבדוק בין השאר גם את נושא חימום המים במערכת הקיטור המרכזי מול דודי שמש ביתיים. נערך עבורנו סקר אנרגיה מקיף, הבחון מקצועית את כל האפשרויות, ובימים אלו נחל ללמוד את המלצותיו. בכל מקרה נצטרך בקרוב מאד, אולי כבר באסיפה הקרובה, להמליץ בפני האסיפה על דרך טיפול בנושא המים השפירים במחנה, כיוון שגזרת היטל הבצורת (קנס על שימוש חורג) נמצאת בפתח. בינתיים, אחד הדברים שאנו נדרשים בכל מקרה לעשות הוא להוכיח באופן פורמאלי (על ידי צילום הספח בתעודת הזהות) מי מתגורר בקביעות בקיבוץ, על מנת לקבל עבורו את הקצבת המים הנדרשת. חנן קסלר ירכז את איסוף המידע, ובקרוב צוות הצלמים שלנו ייצאו דחופים בדבר המלכות, לביתכם, על מנת לצלם את הספחים, ולהחתים אתכם על "פתשגן" הכתב, שכולכם אכן גרים כאן. לא יאומן, אבל זה מה שדורשים מאיתנו כדי לקבל את המים המגיעים לנו.

"דעת טוב (או רע)?"

ואכן זמן רב לא ידענו האם בניית בית ספר "דעת" החדש, מתקדמת טוב או רע, וכעת מתברר שבימים אלו נחתם הסכם בין המועצה לקבלת הבניין הגדול (אסוס) על בניית בית הספר. לפי מקורות יודעי דבר, בקרוב מאד יעלו הדחפורים על שטח האקליפטוסים שמאחרי משק חי, ויחלו עבודות יישור הקרקע, במהלכה תוזז גם גדר הקיבוץ, ותוכנס מעט פנימה לתוך ארץ הצבי. הולכי הבריאות יזכו לחווית טיפוס רגלית על הגבעה שבמרכז ארץ הצבי, שם כנראה תעבור דרך הפטרולים החדשה. בעיות רבות עוד יצוצו סביב השפעת פרויקט הבניה העצום הזה הצמוד לסעד, ויש להיערך אליהם, אבל הכל יחסי וקטן עלינו, לעומת פרויקט בניית הממד"ים שיחל בעז"ה בעיצומו של החורף (כרגע כבר מתבצע בשעה טובה מכרז הקבלנים).

"מילאו את הארץ...."

הגרעין המשימתי הולך ומתרחם. בימים אלה מצטרף לסעד זוג נוסף- נעמי ויצחק רסיס טל ושני ילדיהם (נעמי-נכדה של ישראל ומרגלית שריד). **ברוכים הבאים!** הם יגורו בקוביות עד להצבת הקראוונים. אנו מקווים שברבע הראשון של 2010 כבר יעמדו 12 קראוונים ראשוניים מוכנים לאכלוס. שני קראוונים נוספים יוצבו באזור שמאחרי בית סלע. כרגע אנו ממתינים לאישורי הבניה, וברגע שנקבלם המפעל יתחיל לייצר, ובמקביל השופלים יעלו על השטח. אנו רואים בהצטרפות לגרעין- דרך הצטרפות עתידית לסעד, ואנו קוראים למשפחות צעירות של בני הקיבוץ הנמצאות בחוץ, לבחון את הצטרפותם לגרעין וחזרתם הביתה. פרטים על הגרעין, על המצע האידיאולוגי שלו, ועוד, ישנם באתר של סעד.

"עזר כנגדו"

לאחרונה, בתאום עם המועצה, זכינו לארח שתי משלחות של נדבנים מחו"ל. האחת – נציגי הפדרציה היהודית באטלנטה, שבזכותם שופץ המקלט שליד המסגריה, וכן את נציגי קרן היסוד בשווייץ, שבזכותם

שופצו המקלטים שליד יורם פולק, ומקלט הגלריה. האורחים התרשמו שכספם אכן נוצל כיאות, ואנו מקווים שיוכלו לסייע בהמשך הפרוייקט. אנו אמנם נהנים מתקופה של שקט משכנינו, אך אסור לשקוט על השמרים, ונכונות אחינו מן הגולה לסייע מחממת את הלב, כמו שכמעט כתוב "טוב אח רחוק, משכן קרוב".

"ודבק באשתו"

ושוב אנו מתבשרים בשמחה על חתונות בנותינו, בשעה טובה ובמזל טוב. חולדה שנון, ל' כסליו, ו' חנוכה, עם בח"ל מאיר חדד (לוד), בסעד. יראת לייכטר עם בח"ל אורני שמולי (הרצליה) בחודש סיוון.

"ולא תגעו בו..."

מזוזות הן חלק מהבית. מקובל שמי שעובר דירה לא משאיר את דירתו הקודמת ללא מזוזות, ועל כן במידה שיש צורך, נבקש לפנות לאליהוא לקבלת/רכישת מזוזות חדשות.

"ויתחבא האדם ואשתו...."

מפתיע, אבל זו תכונה אנושית מיני קדם, שכאשר האדם טועה, התגובה הראשונית היא "להתחבא". לאחרונה נתקלנו במספר מקרים של נזק לרכב, הן כלי רכב של הקיבוץ והן רכב שכור. למרבה המבוכה, הנהגים לא מיהרו להתייצב ולדווח על הנזק, והיה צורך בחיפוש ובשאלת "אייכה". נלמד זכות על ישראל ויתכן שלעיתים אדם לא שם לב שנגרם נזק. בכל מקרה נבקש לדווח מיידית. זה חשוב לבטיחות וזה חשוב למנהל התקין.

"המן העץ אשר ציוותיך...אכלת?"

אם היה ממונה בטיחות בגן-עדן סביר שהיה מייעץ לריבוננו של עולם ליצור גדר מסביב לעץ הדעת, ואז המשך תולדות העולם היו נראים אחרת. כיוון שאנחנו מעוניינים להמשיך בגן-העדן הפרטי שלנו באופן הכי טוב והכי בטוח שיש, בקרוב מאד נמנה ממונה כזה. תפקידו יהיה לעבור בין ענפי המשק והקהילה להצביע על כשלי בטיחות ולהציע דרכים לתקנם. אנו חושבים שזוהי משימה חשובה ביותר ונשתדל לשתף איתו פעולה באופן המלא ביותר. שמו – גואל, והוא מקיבוץ ניר יצחק. נקווה שבעזרתו נעלה את רמת הבטיחות בקיבוץ "ובא לציון (ולסעד) גואל...."

קשור ולא קשור – על מנת לשמור על בטחון ילדי הגיל הרך, בסיום היום, החלטנו למנוע את כניסת מכוניות מכיוון הגד"ש עד לגן החדש. הילדים מסתובבים בין המכוניות הנוסעות, מסתובבות ועושות "רוורסים" והסכנה רבה. על כן מחסומי האדניות יוזזו קדימה מספר מטרים, ויוצבו מחדש מייד לאחר הכניסה למרפאה/בית שקמה. הורים שבאים עם רכב מתבקשים להשאיר את הרכב ליד הגד"ש או להחנותו במגרש החניה שליד בית תינוקות.

"שומר אחי אנוכי!!!"

כן. בהחלט, ונמשיך גם להבא, בעז"ה, לשמור איש על אחיו. עם זאת לקראת תחילת ה"רטוב", אנו נערכים לטפל בתורנות השמירה, באופן שיקל על השומרים ועל המערכת. ברור לנו שכולם צריכים לשאת בעול באופן הכי שיוויני שאפשר. ההצעה שהוכנה חולקה בתאי הדואר ותובא לדיון בישיבת המועצה הקרובה. הציבור מוזמן. באותה הישיבה תובא גם משפחת לנדסמן להצבעה על מועמדות. בהצלחה.

"והיו ימיו מאה ועשרים שנה"

אנו מאחלים לכולנו. נוהג היה ר' שלמה גולומב, אביו של חנן גולן לתקן ולברך "עד מאה – כעשרים", כיוון שלא רק אריכות החיים היא הברכה, אלא בעיקר איכותם ובריאותם. על מנת להתקדם צעד אחד קטן בכיוון זה, יחל בקרוב מאד הדיון על תוכנית "סעד בסעד" העוסקת בחיי הגיל השלישי, בחברים בעלי צרכים מיוחדים, וילדים בעלי צרכים מיוחדים. הדיון באסיפה יתחיל בהסכם אהד"ה המגדיר את מחויבות הקיבוץ לילדים בעלי צרכים מיוחדים, וימשיך בשני הנושאים הנוספים שהוזכרו.

"עצם מעצמנו, ובשר מבשרנו"

כפי שכבר פורסם בעבר, במסגרת חגיגות ה-80 לקיבוץ הדתי, הושם דגש רב על חיזוק הקשרים בתוך התנועה, והעמקת ההיכרות בין הקיבוצים לבין עצמם. חלק מהידוק קשרים זה, בא לידי ביטוי באירוח קיבוצים אצל קיבוצים אחרים במהלך חג הסוכות. סעד אמורה הייתה לארח את קיבוץ ראש צורים, אך בגין חגיגות ה-40 של ראש צורים שנערכו בחול המועד, התבקשו לדחות זאת למועד אחר, עליו תבוא הודעה.

מרפאת שיניים- (מצטער, לא מצאתי פסוק מהפרשה... הצעות בע"פ)

כידוע הצטרף דר' דן נגרו לצוות המרפאה בחודשים הקרובים על מנת להקל על העומס. כאן המקום לציין שקבלת טיפול בכל מקום אחר חייבת להיות בתאום מראש דרך יעל אחראית המרפאה, כיוון שללא אישורה, השר"פ לא יראה חובה להחזיר את העלות, והיא תיפול על החבר. על כן בכל בעיה או שאלה – יעל תשמח ליעץ ולעזור. הנייד שלה-050-5966384.

בת fe, אפר.

"אחרי החליט"

ובכן החגים מאחרינו, דיננו נגזר ונחתם (לטובה כמובן), וזה אומר שהגיעה העת לעמוד בכל ההתחייבויות, שעד כה תשובתנו לגביהן הייתה " נעשה זאת אחרי החגים "!
הכוונה היא כמובן לעמוד בהתחייבויות, ולכן ננסה לפרט במעט, מתוך כוונה להכין את הציבור לצפוי לנו בשבועות ובחודשים הקרובים.

1. **רענון וועדות והנהלות** – כחלק ממהלך שלם של רענון ובחירת וועדות והנהלות, אנחנו מתכוונים להגיש לאסיפה, את בחירתם המחודשת של מוסדות שונים, מתוך שלל הוועדות בסעד. בתוך הגופים הללו, נביא לאסיפה בחירה מחודשת של: יו"ר ענף המזון, הנהלת הגיל הרך, יו"ר כלכלי, הנהלת המשק, מזכירות ועוד. החל מאסיפת החברים הקרובה (ראה בהמשך) נחל בכך, ונמשיך זאת עד לסוף השנה האזרחית.

2. **אסיפות קרובות**: אנו מבקשים לעדכן את החברים בדבר אסיפות קרובות, ובהם לצד בחירה של מוסדות כמפורט לעיל, נדון גם בשני נושאים מהותיים ודחופים מאד:
א. משקיע לסיפן.

ב. היערכות לקראת היטל הבצורת (קנס על שימוש חורג) במשק המים השפירים בסעד.

כמו כן נחל בקרוב את הדיון בעוד שני נושאים חשובים- נושא אהד"ה – הסכם הקיבוץ עם משפחות של ילדים בעלי צרכים מיוחדים, וכן הצגת הצעה לתהליך ההדברות על אופיה הדתי של סעד.

להלן פירוט האסיפות המשוער:

א. מוצ"ש פרשת לך לך (יג' בחשון תש"ע 31.10.09)

1. לקראת חתימה עם משקיע נוסף בסיפן.
2. בחירת יו"ר לענף המזון.
3. בחירת הנהלת הגיל הרך.

ב. יום רביעי (יז' בחשון תש"ע, 4.11.09)

1. היערכות להיטל הבצורת.
2. המשך בחירת מוסדות.

ג. באסיפות שאחריהן - עדיין לא נקבע התאריך - הסכם אהד"ה, ותהליך ההדברות.

ייתכנו כמובן שינויים הן בסעיפים בין אסיפה לאסיפה, והן בסדר הסעיפים בכל אסיפה.
כמו שאתם רואים העומס הוא קצת גדול, אבל איך אמרנו...? הגענו לאחרי החגים!

שנה טובה, בוק!